

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mihai Bordei în numele inculpatului prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2020, în cauza penală, în privința lui

Paraschiv Tudor XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 12.03.2019 până la 19.04.2019;

Instanța de apel de la 07.06.2016 până la 28.01.2020;

Instanța de recurs de la 12.05.2020 până la 29.07.2020.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 19 aprilie 2019, inculpatul Tudor Paraschiv a fost declarat vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. a), b) și art. 172 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsă după cum urmează: în baza art. 171 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal - detențiune pe viață; în baza art. 172 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal – 20 ani închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pedeapsa definitivă pentru concursul de infracțiuni, s-a stabilit lui Tudor Paraschiv pedeapsa sub formă de detențiune pe viață, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a încasat de la Tudor Paraschiv, în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 3 116 lei.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că, inculpatul Tudor Paraschiv, în perioada cuprinsă între 30 septembrie 2018 și până la 24 decembrie 2018, aflându-se în gospodăria concubinei sale, XXXXX, situată în XXXXX având intenția satisfacerii poftelor sexuale în formă naturală, cu fiica sa minoră XXXXX, despre care știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani, profitând de imposibilitatea ei de a se apăra și de a-și exprima voința - manifestată de vârsta fragedă și puterea fizică

slabă, prin constrângere fizică și psihică, intenționat a întreținut de mai multe ori raporturi sexuale forțate în formă obișnuită cu minora XXXXX.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Tudor Paraschiv a comis infracțiunea prevăzută de art. 171 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal, violul, adică *raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, săvârșit asupra unei persoane minore în vârstă de până la 14 ani, care se afla în grija și educarea făptuitorului.*

Tot el, în perioada lunii noiembrie și până la 24 decembrie 2018, aflându-se în gospodăria concubinei sale XXXXX, situată în XXXXX, având intenția satisfacerii poftei sexuale în formă perversă, cu fiica sa minoră XXXXX, despre care știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani, profitând de imposibilitatea ei de a se apăra și de a-și exprima voința - manifestată de vârsta fragedă și puterea fizică slabă, prin constrângere fizică și psihică, intenționat a întreținut de mai multe ori raporturi sexuale forțate în formă perversă cu minora XXXXX.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Tudor Paraschiv a comis infracțiunea prevăzută de art. 172 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal, satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică și psihică a persoanei, precum și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, săvârșite asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani și care se află în îngrijirea și educarea făptuitorului.

3. Nefiind de acord cu sentința menționată avocatul Pavel Budu, în numele inculpatului a declarat apel prin care a solicitat admiterea integrală a cererii de apel, cu achitarea inculpatului Tudor Paraschiv, pe motiv că ultimul nu a săvârșit infracțiunile prevăzute la art. 171 alin. (3) lit. a), b) și art. 172 alin. (3) lit. a), a¹) Cod penal.

În motivarea apelului, avocatul Pavel Budu a invocat că, urmărirea penală și cercetarea judecătorească nu a fost efectuată obiectiv, completă și sub toate aspectele. Organul de urmărire penală și instanța de fond nu a luat toate măsurile prevăzute de lege pentru a stabili circumstanțele care dovedesc vinovăția inculpatului Tudor Paraschiv, așa cum o cere art. 19 alin. (3) și art. 254 Cod de procedură penală.

De asemenea, avocatul susține că instanța de fond a pronunțat o sentință bazată doar pe presupuneri, iar probele administrate în respectiva cauză nu demonstrează vinovăția inculpatului.

Totodată, apărarea a subliniat că, partea descriptivă a sentinței nu cuprinde forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunilor imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2020, a fost respins apelul declarat de către avocatul Pavel Budu în numele inculpatului ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a conchis că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Astfel, instanța de apel a constatat că în pofida faptului că inculpatul nu a recunoscut vina în cele incriminate, vinovăția acestuia se dovedește, prin următoarele probe ale cauzei penale: declarațiile părții vătămate minora XXXXX (f.d.26-29, vol. I); declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate minore XXXXX; declarațiile martorului Ion Cociug; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 28 decembrie 2018, cu planșa fotografică anexă (f.d.7-14, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 201931D34 din 23 ianuarie 2019 (f.d.38, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. 201935A 002 7 din 11 februarie 2019 (f.d.43-48, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. 201935A0026 din 7 februarie 2019 (f.d.53-57, vol. I).

Cu privire la motivele invocate în apelul depus de către avocatul Pavel Budu în numele inculpatului, ce vizează temeinicia și legalitatea sentinței sub aspectul nevinovăției inculpatului Tudor Paraschiv în comiterea infracțiunii de viol și satisfacerii poftei sexuale în forme perverse asupra unui minor, se relevă că criticile cu privire la aprecierea probelor invocate de apelant, în sensul nevinovăției inculpatului, nu sunt argumentate. Din conținutul apelului declarat de către avocatul Pavel Budu nu se desprinde vreun motiv de natură juridică capabil să influențeze soluția procesului penal, deoarece nu se referă la cazul în care ar rezulta încălcarea esențială a legii, soldată cu achitarea inculpatului. În atare situație, starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței.

Inculpatul Tudor Paraschiv pe tot întreg procesul penal a pledat nevinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal, violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, săvârșit asupra unei persoane minore în vârstă de până la 14 ani, care se afla în grija și educarea făptuitorului și de art. 172 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal, satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică și psihică a persoanei, precum și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, săvârșite asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani și care se află în îngrijirea și educarea făptuitorului.

În acest sens, instanța de apel a stabilit că, nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Tudor Paraschiv în comiterea infracțiunilor imputate, este doar o metodă de apărare și un drept al acestuia de a nu se auto incrimina, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită penal pentru

depunerea declarațiilor intenționat false, decât în cazurile expres prevăzută de legea procesual penală.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunilor de care se face vinovat.

Astfel, latura obiectivă a infracțiunilor imputate, și anume, violul și satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, săvârșit asupra unei persoane minore în vârstă de până la 14 ani, care se afla în grija și educarea făptuitorului, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestor infracțiuni, este dovedită inclusiv și prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în procesul cercetării judecătorești și suplimentar în cadrul ședinței instanței de apel.

Instanța de apel a conchis că, probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sânt admisibile și sânt apreciate conform prevederilor articolului 101 Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de apel a respins ca fiind nejustificat argumentul apărării privind achitarea inculpatului Tudor Paraschiv de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. a) și b) și art. 172 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal, pe motiv că faptele nu au fost săvârșite de către acesta, or, instanța de fond apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei și al coraborării lor, legal a constatat existența intenției, motivului și scopului în comiterea acțiunilor infracționale și vinovăția inculpatului Tudor Paraschiv în faptele incriminate - art. 171 alin. (3) lit. a) și b) și art. 172 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a subliniat că, nu are temei de a aprecia critic declarațiile părții vătămate minore și a reprezentantului legal al părții vătămate XXXXX, după cum solicită apelantul, deoarece acestea au depus declarații cu privire la constatarea faptei prejudiciabile și identificarea făptuitorului, cât și nu au fost stabilite careva împrejurări ce ar determina instanța să dea apreciere critică depozițiilor părții vătămate și reprezentantului legal al părții vătămate audiate în prezenta cauză penală, de vreme ce nu a fost dovedită existența unor relații ostile între inculpat și partea vătămată precum și că partea vătămată ar fi urmărit incriminarea pe nedrept a unei persoane nevinovate.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de gravitatea crimei, personalitatea infractorului, circumstanțele cauzei, precum și influența pedepsei asupra inculpatului.

Astfel, instanța corect a stabilit că, inculpatul Tudor Paraschiv a săvârșit infracțiunile prevăzută de art. 171 alin. (3) lit. a) și b) și art. 172 alin. (3) lit. a) și a¹) Cod penal, cu toate că inculpatul la locul de trai se caracterizează pozitiv, totuși potrivit art. 16 Cod penal infracțiunea săvârșită de ultimul se atribuie la categoria infracțiunilor

excepțional de grave, circumstanțe ce atenuează sau agravează răspunderea penală, sau circumstanțe excepționale ale cauzei, nu au fost stabilite.

Instanța de apel a constatat că prima instanță corect, legal și întemeiat a aplicat în privința inculpatului prevederile art. 84 Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă pentru concurs de infracțiuni detențiunea pe viață, or, ținând cont de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de urmările ireversibile produse, de batjocora față de victima minoră, care la așa o vârstă fragedă era violată și de trei ori pe zi în diferite locuri la domiciliul său, în patul în care doarme mama sa, în coteț la găini, în beci, fiind de multe ori trezită dimineața din somn pentru întreținerea raportului sexual forțat, cât și de atitudinea inculpatului după săvârșirea infracțiunii, care nu și-a recunoscut vina și nici scuzele necesare nu le-a oferit părții vătămate, continuând să denigreze propriul copil, chiar și în cadrul instanței de apel, instanța de judecată corect a stabilit că, în speță scopurile pedepsei penale nu pot fi atinse prin aplicarea unei pedepse mai blânde.

Așadar, instanța de apel a menționat că, soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul pedepsei penale stabilite inculpatului Tudor Paraschiv sub formă de închisoare pe viață, care ar duce la conștientizarea de către ultimul a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul în societate și astfel nu pot fi reținute argumentele avocatului Mihai Bordei, precum că pedeapsa e prea severă, or din circumstanțele expuse supra duc anume spre justificarea pedepsei aplicate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Mihai Bordei în numele inculpatului care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri prin care ultimul să fie achitat de sub învinuirea înaintată prin rechizitoriu, deoarece nu a comis faptele incriminate.

În susținerea celor solicitate, apărătorul invocă dezacordul cu aprecierea probelor făcută de instanțele de fond, care în mod vădit au respins poziția apărării și au condamnat inculpatul doar pe presupuneri.

De asemenea, este neclară poziția instanței de apel care nu a luat în calcul faptul că poziția părții vătămate este doar o răzbunare și este întemeiată doar pe propriile declarații, în rest nu au fost administrate probe ce să confirme că anume Tudor Paraschiv a comis faptele incriminate prin rechizitoriu.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii

instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

Recurentul în recursul declarat invocă temeiul de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În esență, recurentul invocă că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele administrate în cauză, ajungând neîntemeiat la concluzia condamnării inculpatului Tudor Paraschiv în baza art. 171 alin. (3) lit. a), b) și art. 172 alin. (3) lit. a) a¹) Cod penal.

Referitor la criticele expuse de către recurent, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind atributul exclusiv al instanței de fond și al instanței de apel.

Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la greșita reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci v-a verifica prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea încadrării juridice a faptelor săvârșite de inculpatul Tudor Paraschiv.

Mai mult ca atât, făcând o analiză minuțioasă a materialelor cauzei, Colegiul penal constată că, alegațiile recurentului privitor la pretinsa eroare judiciară reținută la calificarea juridică a acțiunilor inculpatului este vădit nefondată, iar instanța de apel corect a menținut soluția instanței de fond care motivat a admis argumentele invocate de procuror în acest sens. Or, din toate probele examinate și cercetate de către instanța de apel s-a constatat indubitabil că inculpatul fără a deține permis de conducere a condus automobilul în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Colegiul penal conchide că, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate, verificându-le sub aspectul pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, atât cele ale apărării, cât și cele ale acușării, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Tudor Paraschiv în săvârșirea infracțiunilor imputate, să fie una legală și întemeiată, iar pedeapsa aplicată - în limita sancțiunilor prevăzute de legea penală.

De asemenea, Colegiul penal subliniază că este neclară poziția apărării care în temeiul pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită achitarea

inculpatului, or, acest temei prevede faptul că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Astfel, invocând temeiul menționat mai sus, apărarea urma să indice dispozițiile normei penale sau contravenționale, după caz, în care urmau a fi încadrate acțiunile celui recunoscut vinovat.

Astfel, Colegiul penal remarcă că prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2020, a fost menținută sentința instanței de fond din 19 aprilie 2019, fiind calificată ca una corectă și clar motivată.

În concluzie, Colegiul penal lărgit conchide că, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii procesual penale, ea fiind legală, argumentată și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mihai Bordei în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui *Paraschiv Tudor XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *26 august 2020*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan